

Lundberg: Jeg har ikke et Øjeblik bestridt, at Vurderingsmændene har faaet en saadan Meddelelse. Jeg kan yderligere meddele det ærede Medlem, at i Over-Skyldraadet Vejledning angaaende Kortlægning af Grundværdiansættelserne, som er udsendt den 22. April 1931, siges udtrykkeligt:

„Kortene indeholder Angivelse af de gamle Matrikelstakster og Takstgrænser. Ny Bonitering er ikke angivet. Da disse Takster i mange Tilfælde er forældede, kan de kun benyttes i det Omfang, hvori Taksterne efter en nærmere Prøvelse skønnes at kunne være vejledende.“

Det er muligt, at Vurderingsmændene fra Skyldraadene har faaet saadan en Vejledning, men det berettiger ikke det ærede Medlem til at staa op paa denne Talerstol og fastholde, at Over-Skyldraadet har udsendt den, og beskyldt Over-Skyldraadet for Lovbrud. Det ærede Medlem maa være klar over, selv om jeg ikke skal nægte ham at paastaa det endnu en Gang, at det er og bliver usandt.

Holstein: I sin Tale i Gaar gav den højtærede Udenrigsminister en trods alle Dæmpningsforsøg og alle Udglatningsbestræbelser i det store og hele rigtig, ja, forfærdende rigtig Skildring af dette lille Lands stedse svagere Handelspolitik, stedse voksende handelsøkonomiske Vanskeligheder og stadig mørkere Udsigter for Omsætningen af dets Eksport paa de udenlandske Markeder, og dette i en økonomisk Krisetid, en Prisfaldskrise for danske Landbrugsprodukter, hvor Opnaelse af bedre Markeder og nye Markeder vilde være en af de betydningsfuldeste og virksomste Kriseforanstaltninger.

De Forligslove, som den højtærede Regering nu har gennemført med de Konservatives Støtte, er jo slet ikke erhvervsøkonomiske Kriselove, men kun sociale Understøttelseslove til ekstraordinær Hjælp til subsistensløse Arbejdere og subsistensløse Landmænd. Jeg tør nok sige, at mine Ønsker og mine Bestræbelser for af og til at fremkalde en selvstændig konservativ politisk Aktion paa den danske Rigsdag, de havde et noget andet Sigt end det, der har faaet Udtryk i dette Forlig.

Det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch tager grumme fejl, hvis han tror, at dette Forlig er et Tory-demokratisk Forlig. Det er et demokratisk Forlig maaske, i hvert Fald er det et i høj Grad socialdemokratisk Forlig, men Toryisme er der intet af i dette Forlig. Naar jeg ser det, og naar jeg ser dets Virkninger allerede nu ude i den kon-

servativt sindede Befolkning baade i By og paa Land, saa kan jeg ikke andet end sige som Kejser Wilhelm, da han besøgte Lazaretterne efter Verdun-Offensiven: „Das habe ich nie gewollt“.

Men det er ikke det Spørgsmaal, jeg i Øjeblikket skal behandle, det er ikke Spørgsmaalet om Fremtidens Horoskop for Konservatismen her i Landet som selvstændig og virksom politisk Faktor, efter at dette Forlig er blevet til Virkelighed. Jeg vil holde mig til det rent saglige Spørgsmaal, som den højtærede Udenrigsminister har behandlet i sin Tale i Gaar. Med den økonomiske Tilpasning efter de forandrede udenrigske og indenrigske Vilkaar er vi i det væsentlige lige vidt bortset fra den frelsende Engel, den lave Sterling, hvis Sendelse til os jo ikke er Regeringens Fortjeneste — skønt belært af hittidig Erfaring skulde det ikke undre mig, om Fremtidens radikale Historieforskere vil tillægge den højtærede Regering Fortjenesten ogsaa af denne frelsende Engel.

Den højtærede Udenrigsminister erklærede, at det vilde være fuldkommen Fantasteri, hvis man i Udenrigsministeriet paa det nuværende Tidspunkt forsøgte at blive klar paa, med hvem vi eventuelt skal afslutte Præferenceoverenskomster. Samtidig erklærede han, at hvis først og fremmest England slaar ind paa Præferencepolitikken, saa maa vi selvsagt forandre vor Stilling i Overensstemmelse hermed, og endvidere erklærede han, at i England vokser efter alt at dømme Stemningen for Præferencepolitik, og at i Tyskland, Frankrig og Italien har den stor Sympati for sig.

Se, det er jo meget betydningsfulde og interessante Oplysninger, den højtærede Udenrigsminister her har givet Tinget, Oplysninger, som jeg tror burde under de foreliggende Kriseforhold paakalde om ikke en særlig Drøftelse her i denne Sal, saa i hvert Fald en Drøftelse i det udenrigspolitiske Nævn med den højtærede Udenrigsminister. Desværre er dette Nævn jo et venestaaende eksklusivt Frimureri, en Art hemmelig Klub, hvor det er Medlemmerne paa det strengeste forbudt at meddele noget som helst direkte eller indirekte om, hvad der foregaar, selv om det faar Oplysninger af den største Betydning for Partiernes Indstilling og Orientering med Hensyn til deres Stilling i det økonomiske Spørgsmaal. Der maa intet siges om, hvad der oplyses i dette Nævn, og det synes, som om Medlemmerne i denne udsøgte Forsamling i Virkeligheden befinder sig ret vel ved at gaa rundt med syv Segl for Munden